

MUMMON MUISTOT VAARIN VAKAT KALEVALAINEN PERINTÖ NYKYAJASSA

Kirjoitelma korostaa "Kalevalaisen perinnön" arvokkuutta.

NÄKYMÄTÖN "PERINTÖ" NÄKYVÄKSI.

Lapsuudessani agraariyhteisö itäisimmässä Suomessa oli elämän arkirealismia. Mullan, pihkan, tervan, savun, kuivan heinän ja kukkien tuoksuessa elettiin lähes omavaraistaloudessa – rugin hyrinää ja kangaspuiden kolketta kuunnellen.

Maaseudulla kehittyi luonnostaan näkemys materiaalien monipuoliselle, järkevälle käytölle, ympäristöä kunnioittaen ja ympäristön kanssa sopusoinnussa toimimien, esteettisiä yhteyksiä unohtamatta. Maaseudun esine- ja rakennuskulttuuri sisältää käsityöllisyyden, käytännöllisyyden, yksinkertaisen kauneuden ja on sinällään kokonaisvaltaisesti taidetta. Elämä, taide, taito ja tieto on yhtä ja samaa - koettavaa ja aistittavaa - ympäristön havainnointia ja siitä nauttimista.

Kasvaminen karjalaisessa ympäristössä loi arvot työhön ja ajatteluun. Kansanperinne, taideteollisuus, taidehistoria ja kulttuurihistoria ovat rikastuttaneet merkittävällä tavalla ammattiani ja harrastuksiani. Esteettiset arvot ovat muotoutuneet kokemusten myötä ja kulkeneet mukana ajattelussani ja työskentelyssäni.

Tekemiseni ja työskentelyni on reagointia luonnon kauneuteen. Oman elämäkerran kuvittamista omakseni tuntemillani materiaaleilla. Taiteen tekeminen on lapsuuden ajan luontosuhteen vaalimista ja muistoja, mutta se on myös tätä hetkeä ja uskoa tulevaisuuteen. Tekeminen on elämän voima, se tuottaa elämyksiä ja tunteita, äärimmäisiä tunnekokemuksia, onnea ja iloa, mutta myöskin surua ja pettymyksiä.

Luomisprosessini on esimerkki kokemuksellisen oppimisen mukaisesta toiminnasta, sellaisesta oppimisprosessista, jossa tieto ja taito ja näkemys kertyy omakohtaisen kokemuksen kautta. Tämän olen parhaani mukaan pyrkinyt välittämään opiskelijoilleni ja lapsilleni – toivottavasti tulevaisuudessa myös monikulttuurisille lapsenlapsilleni.

TEOKSIA LUONNONMATERIAALEISTA.

Teoksillani haluan osoittaa kunnioitukseni esivanhempiemme moniulotteisille luontoyhteyksille ja tuoda esille meitä ympäröivän luonnon merkityksen myös nykyihmisen hyvinvoinnille. Korostan ennen kaikkea omakohtaisen kokemuksen ja havainnoinnin merkitystä kaiken perustana.

Työni ovat luontoelementtien uudelleenjärjestelyä ja samalla lapsuudessa omaksutun luuntoherkkyyden vaalimista. Käytän teoksissani luonnon kiertokulussa jo elinkaarensa lopussa olevia materiaaleja. Kerään kuivuneita kukkia ja lehtiä, siemenensä varistaneita käpyjä, lintujen pudottamia sulkia tai rannalle huuhtoutuneita ruotoja. Aidot, hauraat ja herkät materiaalit töistäni katoavat joskus jälleen osaksi luontoa, alustaksi uuden kasvulle.

Nimeän teokseni kalevalaisittain. Kalevalan ja Kantelettaren runous; kieli, luonnon kuvaus ja tapahtumat luovat oman ulottuvuutensa teosten kokemiseen.

Eeva Kontturi

Olen syntynyt Iloantsissa ja työskennellyt tekstiilimuotoilun lehtorina Kuopiossa 30 vuotta. Koulutukseltani olen Taiteen maisteri, Tekstiilimuotoilun lehtori ja harrastuksiini liittyen - myös erä- ja luonto-opas.

Kuva "Tähettären täyttelemä"

Kuva "Lauloi kuusen kukkalatvan"

Kuva "Tapiola"

Kuva "Siipi iski ilman äärtä, toinen lainetta lakaisi"